

Međunarodni sud za krivično gonjenje
osoba odgovornih za teška kršenja
međunarodnog humanitarnog prava
počinjena na teritoriji bivše
Jugoslavije od 1991. godine

Predmet br. IT-98-34-ES

Datum: 22. januar 2010.

Original: Engleski

PREDSJEDNIK MEĐUNARODNOG SUDA

Rješava: sudija Patrick Robinson, predsjednik

Sekretar: g. John Hocking

Odluka od: 22. januara 2010.

POVJERLJIVO

**ODLUKA PREDSJEDNIKA PO MOLBI ZA POMILOVANJE ILI
UBLAŽAVANJE KAZNE ZA VINKA MARTINOVIĆA**

Tužilaštvo:

g. Serge Brammertz

Odbrana:

g. Želimir Par

g. Kurt P. Kerns

1. Dana 27. februara 2009., branilac Vinka Martinovića (dalje u tekstu: g. Martinović) podnio je povjerljivi Zahtjev za prijevremeno puštanje na slobodu (dalje u tekstu: Zahtjev), uključujući i primjerak Odluke koju je donio Žalbeni sud u Rimu (dalje u tekstu: talijanska žalbena odluka).¹ U ovom slučaju, obavještenje koje predviđa pravilo 123 Pravilnika o postupku i dokazima (dalje u tekstu: Pravilnik) podnio je lično sam Martinović. Iako samo pravilo ne predviđa konkretno pravo osuđene osobe da u svoje ime podnese ovakav zahtjev, prethodna praksa Međunarodnog suda bila je da se bavi takvim zahtjevom u skladu s pravilima koja se odnose na obavještenja na osnovu pravila 124 Pravilnika.²

2. Dana 4. marta 2009., zatražio sam da tadašnji v.d. sekretara (dalje u tekstu: sekretar) nabavi relevantne izvještaje od države u kojoj optuženi izdržava kaznu, i kao od tužioca, kako propisuje član 2 Uputstva za rad prilikom rješavanja po molbama za pomilovanje, ublažavanje kazne i prijevremeno puštanje na slobodu osoba koje je osudio Međunarodni sud (dalje u tekstu: Uputstvo za rad).³ Dana 20. marta 2009. sekretar me obavijestio da će na osnovu mog zahtjeva on zatražiti i objediniti relevantne informacije. Sekretar me takođe obavijestio da postoji nepodudarnost između talijanske žalbene odluke i Presude Žalbenog vijeća Međunarodnog krivičnog suda⁴ što se tiče datuma kada je g. Martinović počeo da služi kaznu. Konkretno, sekretar je objasnio da na osnovu Odluke Žalbenog vijeća g. Martinović ima pravo da mu se prizna vrijeme provedeno u pritvoru od 9. avgusta 1999., kada je prebačen na Međunarodni sud. Međutim, u talijanskoj Žalbenoj odluci navodi se da mu se priznaje

¹ *Tužilac protiv Mladena Naletilića i Vinka Martinovića*, predmet br. IT-98-34-ES, *Povjerljivi Zahtjev* da se Vinku Martinoviću prizna već odsluženi dio kazne, 26. februar 2009., str. 9.

² V. *Povjerljiva Odluka* predsjednika po molbi Milorada Krnojelca za pomilovanje ili ublažavanje kazne, 12. novembar 2008., par. 1, (dalje u tekstu: Odluka po trećoj molbi); *Tužilac protiv Predraga Banovića*, predmet IT-02-65/1-ES, *Povjerljiva Odluka* predsjednika u vezi s ublažavanjem kazne, 4. septembar 2007., par. 4; *Tužilac protiv Drage Josipovića*, predmet br. IT-95-16-ES, *Povjerljive i Ex Parte Odluke* predsjednika po molbi Drage Josipovića za pomilovanje ili ublažavanje kazne, 30. januar 2006., par. 4 i 6; *Tužilac protiv Stefana Todorovića*, predmet br. IT-95-9/1-ES, Odluka predsjednika po molbi Stevana Todorovića za pomilovanje ili ublažavanje kazne, 22. juni 2005., par. 5.

³ IT/146/Rev.1, 15. avgust 2006. Treba imati na umu da je revidirano Uputstvo za rad izdato 1. septembra 2009., v. IT/146/rev. 2. v. također Memorandum predsjednika sekretaru od 4. marta 2009.

⁴ *Tužilac protiv Mladena Naletilića i Vinka Martinovića*, predmet br. IT-98-34-A, Presuda, 3. maj 2006. (dalje u tekstu: Presuda Žalbenog vijeća).

kazna odslužena već od 26. februara 1997.⁵ Sekretar je prethodno objasnio da je 26. februar 1997. datum Martinovićevog hapšenja u Hrvatskoj u vezi sa odvojenim postupkom koji protiv njega vodi domaće pravosuđe.⁶ Nadalje, sekretar je napomenuo da su predsjednik Pocar i talijanski organi vlasti oboje obaviješteni o toj nepodudarnosti još prije Martinovićevog transfera u Italiju 2008. godine. Uz ovaj memorandum, sekretar je priložio kopiju relevantne prepiske s tim u vezi, koja je proslijeđena Ambasadi Italije 13. marta 2008.⁷

3. Dana 7. maja 2009., i ponovo 19. juna 2009., imajući u vidu da je spomenuti Zahtjev još uvijek neriješen, zamolio sam sekretara da kontaktira talijanske vlasti i što prije im proslijedi relevantne izvještaje.⁸ U skladu s tim zahtjevom sekretar je u dva navrata, 18. maja 2009. i 23. juna 2009., kontaktirao talijanske vlasti.⁹ Nadalje, 29. juna 2009., sekretar me obavijestio da mu je na sastanku koji je sa talijanskim vlastima održan 25. juna 2009. rečeno da je do kašnjenja vezano za Zahtjev g. Martinovića došlo zbog činjenice da Sporazum o izvršenju zaključen između Ujedinjenih nacija i Italije (dalje u tekstu: Sporazum o izvršenju)¹⁰ ne reguliše situacije, odnosno slučajeve poput ovog, gdje se osuđena osoba molbom direktno obraća predsjedniku Suda tražeći prijevremeno puštanje na slobodu, a predsjednik se raspituje o statusu te osobe u okviru domaćeg pravosuđa. Naprotiv, prema članu 3(3) Sporazuma o izvršenju, ako osuđena osoba ima pravo na uslovno puštanje na slobodu prema mjerodavnom nacionalnom pravu, ministar pravosuđa mora da o tome obavijesti predsjednika, koji će onda odlučiti da li je prijevremeno puštanje na slobodu primjereno. Pored toga, prema talijanskom zakonu, odluke o prijevremenom puštanju na slobodu potpadaju pod nadležnost talijanskog pravosuđa, koje po takvom zahtjevu može rješavati samo na osnovu zahtjeva podnesenog lično od strane optužene osobe. Talijanski organi vlasti obavijestili su sekretara da je g. Martinović tek nedavno podnio svoj zahtjev nadležnoj talijanskoj pravosudnoj instituciji.¹¹

⁵ Vidi Memorandum sekretara predsjedniku od 26. februara 2009.

⁶ Vidi email sekretara predsjedniku Suda od 26. februara 2009.

⁷ Vidi Memorandum sekretara predsjedniku od 20. marta 2009.

⁸ Vidi Memorandum sekretara predsjedniku od 7. maja 2009.; Memorandum predsjednika sekretaru od 19. juna 2009.;

⁹ Vidi Memorandum sekretara ambasadoru Republike Italije od 18. maja 2009.; Memorandum sekretara ambasadoru Republike Italije od 23. juna 2009.

¹⁰ Vidi Sporazum između Vlade Republike Italije i Ujedinjenih nacija o izvršenju kazne Međunarodnog krivičnog suda za bivšu Jugoslaviju, 6. februar 1997. (dalje u tekstu: Sporazum o izvršenju).

¹¹ Vidi Memorandum sekretara predsjedniku od 29. juna 2009.

4. Dana 19. avgusta 2009. ponovo sam zatražio od sekretara da se javi talijanskim organima vlasti i da što prije proslijedi relevantne informacije.¹² Dana 27. oktobra 2009. na osnovu člana 2(b) i 2(c) Uputstva za rad, zamjenik sekretara proslijedio je medicinski izvještaj i izvještaj o ponašanju, koji su primljeni od talijanskih zatvorskih vlast, kao i podnesak koji je pripremio tužilac Međunarodnog suda.¹³

5. Dana 1. decembra 2009., Sekretarijat me obavijestio *emailom* da je 30. novembra 2009. talijanska ambasada prosljedila Sekretarijatu dokumente ministarstva pravde i Žalbenog suda u Rimu u vezi sa Zahtjevom g. Martinovića da su dokumenti poslati na prijevod na engleski jezik, i da će mi biti dostavljeni po prijemu prijevoda. Sekretarijat mi je prosljedio engleski prijevod, uključujući i *note verbale* talijanske ambasade,¹⁴ dana 14. januara 2010.¹⁵

I. KONTEKST

6. Prvobitna optužnica protiv g. Martinovića i njegovog saoptuženog Mladena Naletilića izdata je 18. decembra 1998.¹⁶ G. Martinović, koji je bio pritvoren u Hrvatskoj, prebačen je na Međunarodni sud 9. avgusta 1999. na osnovu odluke Županijskog suda u Zagrebu izdate 8. juna 1999.¹⁷

7. Dana 31. marta 2003., Pretresno vijeće I donijelo je Presudu kojom osuđuje g. Martinovića na 18 godina zatvora, s tim što će mu se u skladu s pravilom 101(C) Pravilnika uračunati vrijeme provedeno u pritvoru, od 9. avgusta 1999., kada je priveden.¹⁸ Dana 3. maja 2006., Žalbeno vijeće potvrdilo je Presudu g. Martinoviću.¹⁹

¹² Vidi Memorandum predsjednika sekretaru od 19. avgusta 2009.

¹³ Vidi Memorandum zamjenika sekretara predsjedniku od 27. oktobra 2009.

¹⁴ Vidi Pismo Ambasade Italije od 30. novembra 2009. (dalje u tekstu: *note verbale*).

¹⁵ Vidi Memorandum zamjenika sekretara predsjedniku od 14. januara 2010.

¹⁶ *Tužilac protiv Mladena Naletilića*, predmet br. IT-98-34-I, Optužnica, 18. decembar 1998. (dalje u tekstu: Optužnica).

¹⁷ Presuda, par. 761 i 770; Žalbena presuda, par. 595.

¹⁸ Presuda, par. 769-770.

¹⁹ Žalbena presuda, str. 280.

II. PODNESCI

8. U svom Zahtjevu g. Martinović traži da se izda nalog za ublažavanje njegove kazne na dvanaest godina, što predstavlja dvije trećine njegove prvobitne kazne; i da, prema tome, bude oslobođen 26. februara 2009.²⁰ Potkrepljujući svoj Zahtjev g. Martinović se poziva na talijansku Žalbenu odluku u kojoj se tvrdi da je on osuđen na zatvorsku kaznu od 18 godina i da je počeo da je izdržava 26. februara 1997.²¹ On nadalje tvrdi da se tokom dvanaest godina provedenih u zatvoru rehabilitovao i da Međunarodni sud redovno osuđennicima priznaje takvu vrstu rehabilitacije ublaženom kaznom.²²

III. DISKUSIJA

9. Na osnovu člana 28 Statuta Međunarodnog suda i pravila 123 Pravilnika, zahtjev osuđenika za pomilovanje ili ublažavanje presude može biti odobren samo tamo gdje takva osoba ima pravo na takav tretman na osnovu zakona države u kojoj je zatvoren. U *note verbale* talijanske ambasade navodi se da "državni tužilac sugeriše da se ne odobrava pomilovanje, na osnovu izričite odredbe o isključenju pomilovanja za zločine obuhvaćene članom 2(2)(e) Zakona br. 241/2006, odnosno u slučaju otežavajućih okolnosti utvrđenih odredbama člana 3, Zakona br. 205/1993."²³

10. Nadalje, na osnovu pravila 125 Pravilnika, pri utvrđivanju da li je pomilovanje ili ublažavanje kazne primjereno, moram uzeti u obzir, *inter alia*, postupak prema licima u sličnoj situaciji. Kao što je navedeno u prijašnjim odlukama, pravo na pomilovanje ili ublažavanje kazne u državama gdje se odslužuje kazna općenito počinje nakon što se odsluže dvije trećine kazne. Prema tome, prema utvrđenoj praksi Međunarodnog suda osuđena osoba podliježe ublažavanju kazne tek po odsluženju dvije trećine kazne.²⁴

²⁰ Zahtjev, par. 11-13.

²¹ Zahtjev, par. 9-10.

²² Zahtjev, par. 11.

²³ *Vidi* Note Verbale.

²⁴ *Vidi* npr. predmet br. IT-00-39 i 40/1-ES, Odluka predsjednika suda po molbi za pomilovanje gđe Plavšić ili ublažavanje njene kazne, 14. septembar 2009., par. 10; predmet br. IT-97-25-ES, Nalog kojim se izdaje javna redigovana verzija odluke predsjednika od 9. jula 2009. godine po molbi za pomilovanje ili ublažavanje kazne Milorada Krnojelca, 23. juli 2009., par 22; *Tužilac protiv Miodraga Jokića*, predmet br. IT-01-42/1-ES, Odluka

11. Iako g. Martinović tvrdi da će on odslužiti dvije trećine kazne 26. februara 2009., napominjem da se ta procjena zasniva na pogrešnim podacima. Nasuprot podacima koje sadrži talijanska Žalbena odluka, kako se može zaključiti na osnovu Prvostepene presude, što je potvrđeno i u Drugostepenoj presudi, g. Martinović je počeo izdržavanje osamnaestogodišnje zatvorske kazne 9. avgusta 1999., onog dana kad je doveden u pritvor Međunarodnog suda. On, prema tome, neće odslužiti dvije trećine kazne sve do 9. avgusta 2011. S obzirom na te okolnosti i u skladu sa utvrđenom praksom Međunarodnog suda, zaključujem da g. Martinović još uvijek nije stekao pravo na pomilovanje ili ublažavanje kazne.

Iz gorenavedenih razloga ovim **ODBACUJEM** Zathjev g. Martinovića.

Dana 22. januara 2010.

U Hagu,

Nizozemska

/potpis na originalu/

sudija Patrick Robinson,

predsjednik

[pečat Međunarodnog suda]

predsednika po molbi za privremeno puštanje na slobodu, 1. septembar 2008., par. 16; IT-95-9, Odluka predsjednika po molbi Miroslava Tadića za pomilovanje ili ublažavanje kazne, 24. juni 2004., par. 4.